

РЕШЕНИЕ

№ 52

гр. Пловдив, 29.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 1-ВИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и четвърти март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Христо Ив. Крачолов
Членове: Иван Хр. Ранчев
Веселин Г. Ганев

при участието на секретаря Нина Б. Стоянова
в присъствието на прокурора Светлозар М. Лазаров
като разглежда докладваното от Христо Ив. Крачолов Въззивно наказателно дело от общ характер № 20225000600090 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на гл. 21 НПК.

С присъда № 53/10. 12. 2021 г., постановена по НОХД № 1683/2021 г. Пловдивският окръжен съд е ПРИЗНАЛ подс. К. С. К., със снета по делото самоличност, за ВИНОВЕН в това, че на 25. 03. 2021 г. на път II-86 км 12, обл. *, в посока *, е дал подкуп – парична сума в размер на 40.00 лева на полицейски органи, за да не извършат действия по служба, свързани с установяване на административни нарушения по чл. 147 ал. 1 ЗДП и чл. 6 т. 1 ЗДП, поради което и на основание чл. 304а вр. чл. 304 ал. 1 и чл. 54 НК му е наложил наказание ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА за срок от ШЕСТ МЕСЕЦА и ГЛОБА в размер на 2000 лева.

На основание чл. 66 ал. 1 НК изпълнението на така наложеното на подс. К.К. наказание лишаване от свобода е отложено с изпитателен срок от ТРИ ГОДИНИ, считано от влизане на присъдата в сила.

На основание чл. 59 ал. 2 вр. ал. 1 т. 1 НК съдът е ПРИСПАДНАЛ от така наложеното наказание лишаване от свобода времето, през което подс. К.К. е бил задържан по реда на ЗМВР на 25. 03. 2021 г. и по реда на чл. 64 ал. 2 НПК за времето от 26. 03. 2021 г. до 29. 03. 2021 г., като един ден задържане се зачита за един ден лишаване от свобода.

Съдът, на основание чл. 307 А НК, се е произнесъл за приложеното вещественно доказателство – 2 бр. банкноти, приложени по делото.

Недоволен от така постановената присъда е останал подсъдимият К. К., който чрез своя упълномощен защитник – адв. Н.К., я обжалва в законоустановения срок.

Считат, че присъдата е неправилна, постановена в нарушение на материалния закон, при съществени нарушения на процесуалните правила и непълнота на доказателствените материали, както и при нарушение на чл. 13, 14 и 15 НПК.

Иска се отмяна на така постановената осъдителна присъда и оправдаването на подсъдимия по така повдигнатите обвинения.

Алтернативно – да се измени така постановената присъда, като се намали размерът на наложените наказания лишаване от свобода и глоба.

Прокурорът даде заключение, че присъдата следва да бъде потвърдена.

Пловдивският апелативен съд, след като се запозна със събраните по делото доказателства, преценени поотделно и в тяхната съвкупност и във връзка с направените оплаквания в жалбата, намира и приема за установено следното:

ЖАЛБАТА Е НЕОСНОВАТЕЛНА.

За да постанови атакуваната присъда, Пловдивският окръжен съд е приел за безспорно установено от фактическа страна, че към 25.03.2021 г. подс. К.К. бил правоспособен водач на МПС с категории А, В, СЕ, С, ВЕ, АМ, ТКТ. Притежавал СУМПС, издадено на 27.09.2011 г. и валидно до 27.09.2021 г.

Свидетелят П. Д. - младши автоконтрольор I степен в група „Контрол на пътното движение по главни пътища и магистрали“ на сектор „Пътна полиция“ към отдел „*“ при ОДМВР – * и свидетелят С. Б. - младши автоконтрольор I степен, участък – * към * – * при ОДМВР – *, съгласно утвърден график за работа, на същата дата изпълнявали служебните си

задължения в състава на автопатрул *. Те се установили на път II-86 км 12, област *, в посока*, със служебен автомобил „*“ с рег. № *. Извършвали проверка на преминаващи автомобили в затворената за ремонт отсечка на околоръстния път на гр. *.

Около 15:00 ч. – 15:30 ч. на 25.03.2021 г., по път II-86 км 12, област *, в посока*, подс. К.К. управлявал лек автомобил „*“ с рег. № *. Същият не бил преминал годишен технически преглед.

Полицейските служители, в изпълнение на служебните си задължения, възприели движението му в нарушение на знак В2 - "Забранено е влизането на пътни превозни средства в двете посоки" и шофирането на подсъдимия в затворената за ремонт отсечка на околоръстния път на гр. *. Те спрели подсъдимия и му поискали документите за проверка. Подсъдимият К.К. представил полица за застраховка „Гражданска отговорност“.

Свидетелят П. Д. отишъл до служебния автомобил и извършил чрез таблет проверка в системата за водача и автомобила. Установено било, че автомобилът не е преминал годишен технически преглед. От шофьорското място на служебния автомобил св. П. Д. поискал от подсъдимия да му представи свидетелство за управление на моторно превозно средство. Поисканият документ бил представен. Тогава полицейските служители обяснили на подсъдимия, че ще му бъде съставен акт за установяване на административно нарушение по чл. 147 ал.1 ЗДвП - „Регистрираните моторни превозни средства ... подлежат на задължителен периодичен преглед за проверка на техническата им изправност...“ и за нарушение на чл. 6, т.1 ЗДвП - „Участниците в движението: 1. съобразяват своето поведение със сигналите на длъжностните лица, упълномощени да регулират или да контролират движението по пътищата, както и със светлинните сигнали, с пътните знаци и с пътната маркировка“, понеже е нарушил знак В2.

Подсъдимият заявил на полицейските служители следното: „Не ми пишете! Аз отивам при майстор в *. Дайте да се оправим. С това си вадя хляба!“.

Свидетелят П. Д. не обърнал внимание на казаното и започнал да съставя акт за установяване на административно нарушение. Поискал да му бъде представен талона на автомобила, като обърнал внимание на подсъдимия да не носи документите един по един.

Подсъдимият К. К. отишъл до автомобила си и взел исканите документи и две банкноти от по 20 лв. с № БЦ 7370850 и № ВД 4215108. Върнал се до полицейския автомобил и подал през отворения прозорец на шофьорската врата на св. П. Д. свидетелство за регистрация на моторно превозно средство част 2, ведно с двете сгънати банкноти от по 20 лв.

Свидетелят взел талона и усетил, че под него има още нещо. Обърнал документа и тогава той и св. С. Б. видели двете банкноти. Попитал

подсъдимия защо дава тези пари, а последният отговорил: „Дайте да се оправим сега, да не се занимаваме “. Казал, че е тираджия и шофьорската книжка му трябвала.

Полицейският служител поставил банкнотите и талона на шофьорската седалка на служебния автомобил, след което той и колегата му веднага докладвали в дежурната част на * ОДМВР – *, откъдето им разпоредили да изчакат пристигането на дежурната група. Свидетелят С. Б. докладвал и на К. А. – началник група при * ОДМВР – *, след което поставил бележници на подсъдимия. С тези си действия служителите на реда ясно демонстрирали отказ да приемат предоставения им във вид на дар подкуп. Скоро на мястото пристигнал К. А. и дежурна група от районното полицейско управление. Извършен е оглед на местопроизшествие, при който се иззели два броя банкноти с номинал от по 20 лв. серийни номера - № БЦ 7370850 и № ВД 4215108. Изготвил се и фотоалбум.

Свидетелят П. Д. съставил на подс. К. К. акт за установяване на административно нарушение за констатираните нарушения на ЗДвП. Впоследствие подсъдимият бил отведен в * ОДМВР – *, където бил задържан.

Описаната по-горе фактическа обстановка е установена след внимателен, задълбочен анализ на всички, събрани по делото доказателства. В тази насока са показанията на свидетелите П. Д. и С. Б., дадени по време на досъдебното производство и приобщени по реда на чл. 281, ал. 4, вр. ал.1, т. 1 и т.2 от НПК. В същата насока са и протоколът за оглед на местопроизшествие /лист 12 д.п./ и приложеният към него фотоалбум /л. 15 и сл. от д.п./, епикриза /лист 22 д.п./ и фактура /л. 24 д.п./, справка за съдимост /лист 32 д.п./, длъжностни характеристики /л. 44 д.п и сл. д.п./, справка за нарушение /лист 56 д.п./.

Основната защитна теза на подсъдимия, която се поддържа и пред настоящата инстанция е, че липсва субективният елемент, за да се приеме, че деянието, предмет на обвинението, е съставомерно. Твърди се, че двете банкноти били подпхнати в свидетелството за регистрация на моторното превозно средство и подсъдимият, предоставяйки талона на проверяващите, не е разбрал, че тези пари са се намирали там. В тази насока пред първоинстанционния съд по искане на защитата е бил допуснат до разпит свидетелят В. Ч. /лист 49 н.о.х.д./, който е заявил пред съда, че по повод ползване на лекия автомобил, който по време на инкриминираното деяние управлявал подсъдимият, му е оставил пари за горивото между документите.

Тази защитна версия е била обсъдена внимателно и задълбочено в мотивите към атакуваната присъда, поради което и доводът на защитата пред настоящата инстанция, че събраните по делото доказателства не са били обсъдени внимателно и задълбочено, не може да бъде споделен. Очевидни са противоречията в показанията на полицейските служители П. Д. и С. Б., които те са депозирали пред съда в хода на съдебното заседание. Пред първоинстанционния съд свидетелят П. Д. първоначално започнал да твърди,

че подсъдимият действително е носил на два пъти документи и през шофьорския прозорец подал документите, казвайки, че иска да си плати глобата. Той обяснил с колегата, че това е невъзможно, като е заявил, че парите били в документите, които подсъдимият е дал.

Нещо съвсем различно заявил този полицейски служител по време на досъдебното производство /л. 83 д.п./ - в тези показания ясно, точно, конкретно и подробно, включително с посочване на ЕГН и адрес, свидетелят много ясно е описал действията на подсъдимия. Поради това и не става ясно уклончивото му поведение в съдебната зала, когато той се е опитал да убеди съда, че дори не се сеща за подсъдимия, защото бил с маска. Впрочем, видно от огледния протокол, подсъдимият бил до автомобила си, изчаквайки идването на оперативната група. Автомобилът му е спрял пред полицейския патрулен автомобил (снимки № 5 и № 6 от фотоалбума от д.п./, поради което не може да се приеме лансираната теза на свидетеля П. Д., че има само бегъл спомен за подсъдимия.

В показанията си пред органите на досъдебното производство свидетелят П. Д. изрично е подчертал, че първоначално подсъдимият е представил полицата си за застраховка. Той проверил в системата и се оказало, че автомобилът не е преминал годишен технически преглед. Поискал шофьорската книжка на водача, установил самоличността му и неговия адрес, седнал на шофьорското място в патрулния автомобил и нещо много важно – обяснил на подсъдимия, че ще му бъде съставен акт за установяване на административно нарушение. Нещо повече, посочена е и конкретната квалификация на извършеното нарушение. Тогава подсъдимият заявил: „Не ми пишете! Аз отивам при майстор в с. *. Дайте да се оправим! С това си вадя хляба.“ Въпреки това, свидетелят П. Д. продължил да пише акт. Поискал талона за регистрация на автомобила и изрично помолил подсъдимия да не му носи документите един по един. Подсъдимият отишъл до неговия си автомобил и се върнал до автомобила на полицаите. Свидателят П. Д. продължавал да пише акта и тогава подсъдимият му подал малкия талон (част II-ра). Полицията веднага усетил, че под талона има нещо и показал на колегата си С. Б., че това са две сгънати банкноти по 20 /двадесет/ лева. Подсъдимият отново заявил: „Дайте да се оправим сега! Да не се занимавам.“ Повторил, че е тираджия и шофьорската книжка му трябва.

Пред Пловдивския окръжен съд свидетелят С. Б. споделил, че при съставянето на АУАН подсъдимият заявил, че дава сумата, за да си плати „глобата“. Показанията и на този свидетел противоречат на заявеното от него в протокола му за разпит по време на досъдебното производство /л. 40 д.п./. Думите на свидетеля Б., относно действията на подсъдимия, вкл. и репликите, които той отправил към тях, изцяло кореспондират със заявеното от колегата му по време на досъдебното производство, че подсъдимият подал талона за регистрация на МПС през отворения прозорец и парите са били сгънати под талона. Също е потвърдил репликите на подсъдимия К.: „Дайте да се

оправим, да не се занимавам! Книжката ми трябва“.

Поради това и правилно първоинстанционният съд е кредитирал показанията на двамата полицейски служители, дадени по време на досъдебното производство, като напълно логични, кореспондиращи едно с друго, а така също и с останалите, събрани по делото доказателства. От друга страна и двамата свидетели изрично са заявили, че след като показанията им са прочетени, те са си припомнили случая и изцяло ги поддържат.

Думите им кореспондират с протокола за оглед на местопроизшествие. От него действително се установява, че банкнотите са били сгънати под регистрационния талон на автомобила. Видно от снимките № 3 и № 4 (лист 17 д.п.), талонът на автомобила представлява „част втора“ и е от серията, които изцяло са ламинирани, а нямат джобчета и съответно място за тяхното прегъване.

Ето защо твърденията на подсъдимия, че по някакъв начин тези банкноти са били забравени между документите на автомобила не могат да бъдат кредитирани, защото предоставянето на всички, поискани от проверяващите документи един по един, занасянето на талона за регистрация на МПС по време на изготвяне на АУАН, подаването му ведно със сгънатите банкноти на съставляния акта за нарушение и репликата да се оправят на място изцяло опровергават тезата му.

Предвид анализа на цитираните по-горе доказателства и настоящата инстанция счита, че категорично не могат да бъдат кредитирани показанията на свидетеля В. Ч., тъй като същите са не само нелогични, но и не кореспондират с приложения по делото фотоалбум.

На първо място, свидетелят заявил, че няколко дни преди заседанието ползвал автомобила, управляван от подсъдимия и след като му го върнал, му казал, че му е оставил пари за гориво. Едва тогава подсъдимият поискал среща с него и го попитал дали и друг път не е оставял пари в колата. По време на този разговор свидетелят В. Ч. се сетил, че и миналия път, когато ползвал колата, също оставил пари за гориво. Това обаче е нелогично, защото според показанията на същия този свидетел, К.К. давал автомобила за ползване и на други хора. Поради това и няма как да се обясни защо той се е поинтересувал именно дали свидетелят В. Ч. и друг път е оставял пари за гориво. Освен това, няма логично обяснение защо, ако действително свидетелят В. Ч. е ползвал автомобила февруари – март през 2021 год. ще остави анонимно пари за гориво и то в документите на автомобила, без да уведоми за това подсъдимия, а едва няколко дни преди съдебното заседание изрично ще подчертае, че му е оставил пари за горивото. Освен това, според свидетеля В. Ч. той е оставил парите в джобче - формат „А4“, където са документите за колата и в същото време опровергава предишните си думи, твърдейки, че никога подсъдимият не му е искал пари за гориво. Следователно, показанията на този свидетел изцяло противоречат на показанията на свидетелите С. Б. и П. Д., а така също и на приложения по

делото протокол за оглед на веществени доказателства.

Не може да бъде споделена и тезата на подсъдимия, която първоначално в съдебното заседание пред първоинстанционния съд са се опитали да подкрепят, но крайно неуспешно, свидетелите П. Д. и С. Б.. Лансираната теза, че подсъдимият искал да си плаща глобата на място, е безответно компрометирана. В своите показания, дадени в хода на досъдебното производство, полицейските служители ясно са посочили, че всички тези реплики между тях и подсъдимия и предаването на парите, е станало в момента, в който вече е бил съставен акт за административно нарушение. Въпреки твърденията на подсъдимия, че той не бил запознат как точно се процедираше в България и едва ли не извън граница глобата се плаща на патрула и поради това той решил да си плати глобата на място думите му не могат да бъдат кредитирани. Според подсъдимия, той решил да си плати глобата на патрула, тъй като дълго време не е бил спиран от полицията в България и не знаел дали нещо не се е променило. Видно от справката му за съдимост, подсъдимият до настоящия момент има съставени 11 акта за установяване на нарушения, по които има издадени 11 наказателни постановления. Следователно, той е пределно наясно каква е процедурата и какви са неговите права при започнало вече административно-наказателно производство със съставянето на акт за установяване на административно нарушение. Не отговаря на истината и твърдението му, че той от дълго време не бил спиран в България. Видно от справката за нарушение, последното нарушение, което е било констатирано, преди проверката, предмет на настоящото производство, е на 15.07.2020 год., а освен това, наред с влезлите в сила наказателни постановления спрямо подсъдимия има издадени и преди това 8 фиша. Ето защо съдът счита, че защитната теза, която е лансирана пред първоинстанционния съд, не може да бъде споделена, тъй като тя остава изолирана от събраните по делото доказателства.

С оглед на обсъдената по-горе фактическа обстановка, Пловдивският апелативен съд счита, че законосъобразно е преценено, че подсъдимият К. С. К. е осъществил от обективна и субективна страна съставомерните признаци на деянието, визирано в чл. 304а, вр. чл. 304, ал. 1, вр. чл. 54 от НК, понеже на 25. 03. 2021 г. на път II-86 км 12, обл. *, в посока * е дал подкуп – парична сума в размер на 40.00 лева на полицейски органи, за да не извършат действия по служба, свързани с установяване на административни нарушения по чл. 147 ал. 1 ЗДП и чл. 6 т. 1 ЗДП.

В конкретния случай е осъществена формата на изпълнителното деяние на даване на подкуп, понеже е осъществил активна дейност по прекратяване на собствената фактическа власт върху облагата /банкнотите/, по такъв начин, че длъжностните лица да могат безпрепятствено да упражняват фактически действия спрямо нея. Постигната е обективна фактическа промяна в първоначалното положение на предмета на подкупа в полза на длъжностните лица, за които е предназначена тя /ТР № 1/2021 ОСНК/.

От субективна страна, престъплението е извършено с пряк умисъл – подсъдимият е съзнавал общественотоопасния характер на деянието, предвиждал е неговите общественотоопасни последици и е искал тяхното настъпване.

При така установената правна квалификация, Пловдивският окръжен съд с основание е отчетел като смекчаващи отговорността обстоятелства чистото съдебно минало на подсъдимия, семейната му и трудова ангажираност, проблемите, които са го съпътствали въпросния ден, свързани с необходимост от ремонт на автомобил и постъпване на майка му за лечение. От друга страна, не може да не се отчете упоритостта, с която е извършено деянието, предмет на настоящото обвинение, поради което и напълно справедливо Пловдивският окръжен съд е наложил наказание при наличие на смекчаващи отговорността обстоятелства, а именно **ШЕСТ МЕСЕЦА ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА** и **ГЛОБА** в размер на 2000 /две хиляди/ лева.

И настоящата инстанция счита, че тези наказания в максимална степен ще допринесат за постигане целите, регламентирани в чл. 36 НК както на генералната, така и на специалната превенция. Поради това и поддържаната като алтернативна позиция за намаляване размера на наложените наказания е неоснователна.

Законосъобразно е прието, че са налице основанията на чл. 66 от НК. Подсъдимият не е осъждан на лишаване от свобода за престъпление от общ характер и за постигане целите на наказанието и преди всичко за неговото поправяне на подсъдимия не е необходимо той да изтърпи ефективно така наложеното наказание.

Изпитателният срок е справедливо определен, а именно на **ТРИ ГОДИНИ**, считано от влизане на присъдата в сила.

Законосъобразно е приложена и разпоредбата на чл. 307а от НК.

По делото не са направени разноси, поради което не са и присъдени.

Предвид на изложеното и тъй като не са налице основания за отмяна или изменение на присъдата, на основание чл. 338 НПК Пловдивският апелативен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА присъда № 53/10.12.2021 г., постановена по НОХД

№ 1683/2021 г., по описа на Пловдивския окръжен съд.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване и протест пред Върховния касационен съд на Република България в петнадесетдневен срок от получаване на съобщението, че е изготвено.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____